

Τιμή στην Τιμία Κάρα του Αγίου Γρηγορίου και μήνυμα πίστεως από τον Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε, στις 22 Νοεμβρίου, στην ακολουθία του Εσπερινού, επί τη ιερά μνήμη του Αγίου Γρηγορίου Επισκόπου Ακραγαντίνων, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Τ. Κ. Δαφνοσπηλιάς.

Στον ως άνω Ιερό Ναό φυλάσσεται η τιμία κάρα του Αγίου Γρηγορίου, Επισκόπου Ακραγαντίνων.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης αναφερόμενος τόσο στη σημερινή εορτή όσο και στην παρουσία της Τιμίας Κάρας του Αγίου Γρηγορίου στον Ιερό Ναό, με λόγο θεολογικό και βιωματικό ανέλυσε το μήνυμα της ημέρας και τη σημασία της τιμής προς τον Άγιο, συνδέοντας το εορτολογικό γεγονός με την καθημερινή ζωή των πιστών:

«Εορτή λοιπόν ευφρόσυνος και χαρμόσυνος, που μας συγκαλεί η Εκκλησία μας συνεχώς, αδιαλείπτως, ασταμάτητα θα λέγαμε, ώστε να βιώνουμε το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού, όπως αποκαλύπτεται μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, στη ζωή των ανθρώπων.

Απόψε που τελέσαμε εδώ στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος τον Αναστάσιμο Εσπερινό, μαζί υμνήσαμε το εκκλησιαστικό γεγονός της εισόδου της Παναγίας εις τον Ναό του Κυρίου, εις τα Άγια των Αγίων. Αλλά και μαζί με αυτήν την εόρτιο χαρμόσυνο σύναξή μας έχουμε και ανάμεσά μας την Αγία Κάρα του Αγίου Γρηγορίου Επισκόπου Ακραγαντίνων. Αυτό το μεγάλο θησαύρισμα που υπάρχει στην Ιερά Μητρόπολή μας και όπου προσερχόμεθα όλοι μας αγαλιασμένοι ποδί για να προσκυνήσουμε τον Άγιο και να μας πιστοποιήσει και Εκείνος με τη δική Του μαρτυρία και την αγιότητα, την αγιοπνευματική κατάσταση στην οποία βρίσκεται, ότι όντως η Εκκλησία του Χριστού είναι ευφρόσυνος και χαρμόσυνος στη ζωή των χριστιανών.

Τελέσαμε την ακολουθία του Αναστασίμου Εσπερινού, για να ψάλλουμε τον Αναστάντα Κύριό μας, τον Ζωοδότη Χριστό, ο οποίος μετά από το εκούσιο πάθος Του και τον σταυρικό Του θάνατο, Ανέστη τριήμερος, κατέλυσε τα δεσμά του Άδου, μας απελευθέρωσε δηλαδή από τον θάνατο τον ψυχικό και τον πνευματικό, μας απελευθέρωσε από την αμαρτία, μας έδωσε ζωή αιώνιον, μας προίκισε δηλαδή με όλα αυτά τα οποία Εκείνος ως Θεός έχει στη ζωή Του και εν υπάρχει εν Αυτό. Και ξέρετε αδελφοί, αυτήν την παρουσία του Αναστημένου Χριστού, η Παναγία Μητέρα του Κυρίου από χθες καταγγέλλει και σε όλους εμάς. Εισέρχεται και Εκείνη στον Ναό του Θεού για να μας πει ότι πρέπει κι εμείς να εισερχόμαστε μέσα στον ναό του Θεού.

Εισήχθη Εκείνη στα Άγια των Αγίων και μαζί της παρέλαβε ολόκληρο τον κόσμο για να τον εκκλησιάσει, για να τον ετοιμάσει δηλαδή για την έλευση του Μεγάλου Βασιλέως, για την έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Όπως όλοι γνωρίζουμε, μετά από τριάντα και πλέον ημέρες θα εορτάσουμε ξανά την Αγία Γέννησή Του, την σάρκωση δηλαδή του Θεού Λόγου.

Κήρυκας λοιπόν, η Παναγία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και όχι μόνον κήρυκας, μας Τον δείχνει. Μας προετοιμάζει για την δική Του παρουσία.

Μα και κήρυκας του Θεού Λόγου είναι και ο **Άγιος Γρηγόριος**. Έζησε σε μία **πολυτάραχη περίοδο της εκκλησιαστικής ζωής και της εκκλησιαστικής ιστορίας**. Τότε που πραγματοποιήθηκε 6η Οικουμενική Σύνοδος, η οποία κατεδίκασε τον μονοθελητισμό. Μετά από την 5η Οικουμενική Σύνοδο, η οποία κατεδίκασε τον μονοενεργητισμό, και η 4η τον μονοφυσιτισμό, ότι δηλαδή ο Χριστός τελικά είχε μόνον μία φύση, την Θεία, η οποία απορρόφησε την ανθρωπίνη φύση. Πράγμα ανήκουστο μέσα στην εμπειρία της Εκκλησίας, γιατί οι δύο φύσεις εις το πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ήταν ενωμένες εις το θεανδρικό Του πρόσωπο ατρέπτως, αχωρίστως, αναλλοιώτως και ασυγχύτως. Ενωμένες οι δύο φύσεις εν τω προσώπω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού χωρίς η μία να υποσκάπτει ή να μειώνεται της άλλης. Γι' αυτό και είχε τα αδιάβλητα πάθη όπως λέμε, πεινούσε, διψούσε, κουραζόταν, είχε ανάγκη από ύπνο, είχε θυμό. Αυτή ήταν η έκφραση της ανθρωπίνης φύσεως του Θεού Λόγου, η οποία ενυπήρχε εις το θεανδρικό Του πρόσωπο. Δεν απερροφήθη, δεν σταμάτησε ποτέ να υπάρχει, γιατί τότε δεν θα είχαμε την δυνατότητα της σωτηρίας του ανθρώπου.

Αφού λοιπόν είχε δύο φύσεις, την ανθρωπίνη και την Θεία, είχε και δύο ενέργειες, την ανθρωπίνη και την Θεία. Είχε και δύο θελήσεις, την ανθρωπίνη και την Θεία. Και ο Άγιος Γρηγόριος, αυτός ο ευσεβής άνθρωπος του Θεού, από την νιότη του, από τους γονείς του, στη συνέχεια με τις σπουδές του, ακολούθως με την αφιέρωσή του στην Εκκλησία ως αναγνώστης, ως διάκονος, ως πρεσβύτερος, από τον Ακράγαντα στην Κωνσταντινούπολη, από εκεί στην Αντιόχεια και από εκεί στα Ιεροσόλυμα όπου χειροτονήθηκε διάκονος, και επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη ως πρεσβύτερος, και μετά εκλέγεται και τοποθετείται Επίσκοπος στην πατρώα γη, στην γη που τον γέννησε, στον Ακράγαντα της Σικελίας.

Έκανε τον δικό του προσωπικό αγώνα για να υπερισχύσουν οι **αποφάσεις των Αγίων Οικουμενικών Συνόδων και αυτό του στοίχισε ακριβά**. Κατηγορήθηκε, και μάλιστα πολύ άσχημα, σε πολύ δύσκολη θέση. Φυλακίστηκε γι' αυτόν τον λόγο. Έχασε τον θρόνο του για δύο, δυόμισι χρόνια μέχρι να αποκατασταθεί η αλήθεια και να κατανοήσουν ότι αυτός ο ιερός άνδρας, ο εξαίσιος και ξακουστός έτσι τον γράφει ο βιογράφος του, ήταν ο ιερός Γρηγόριος. Απεκατεστάθη όχι γιατί αυτός είχε αυτήν την ανάγκη. Εν τω προσώπω του απεκατεστάθη η αλήθεια της Εκκλησίας.

Γιατί οι Άγιοι είναι εμπειρικοί της γνώσεως του Θεού. Γιατί οι Άγιοι έχουν εξ' εμπειρία στην αλήθεια της Εκκλησίας και την οποία αυτήν την αλήθεια την κηρύττουν, την πιστεύουν, την ομολογούν και την μεταδίδουν σε εμάς.

Αυτό είναι το προνόμιο της Εκκλησίας. Αυτή είναι η βάση της Εκκλησίας και γι' αυτό ο κάθε Άγιος μέσα στη ζωή της Εκκλησίας γίνεται ουράνιος άνθρωπος, θεοειδής, φωτοειδής όπως λένε οι Πατέρες και έχει αγιοπνευματική χάρη.

Αυτόν λοιπόν τον ιερό άνδρα της πίστεως συνήλθαμε απόψε, ψάλλοντας και υμνολογώντας και λατρεύοντας τον Αναστάντα Κύριό μας Ιησού Χριστό, τιμώντας την Παναγία Μητέρα, να υμνήσουμε και Εκείνον γιατί μας επιβεβαίωσε το μυστήριο της πίστεώς μας, μας επαναβεβαίωσε την κλήση μας στην Βασιλεία του Θεού, και μας δίνει την δυνατότητα ο εξαίσιος αυτός άνθρωπος, με τη ζωή του, με τη διδασκαλία του και με τους αγώνες του υπέρ της ορθοδόξου αμωμήτου πίστεως, να παραδοθεί αυτή η πίστη σε όλους εμάς καθαρή, αμόλυντη, απαραχάρακτη, ώστε να λατρεύουμε τον ζώντα και Αναστημένο Κύριό μας.

Βλέπετε, τα **ανθρώπινα πράγματα δεν παύουν ποτέ**. Οι δυσκολίες και οι συκοφαντίες και τα προβλήματα υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν πάντοτε όσο υπάρχει άνθρωπος. Όμως μέσα από αυτές τις διεργασίες τις ανθρώπινες, τις ευτελείς πολλές φορές, παρουσιάζεται το όνομα και η δύναμη του ζώντος Θεού και επιβεβαιώνει αυτήν την ενεργή παρουσία Του. Η ενεργή παρουσία του Θεού απαιτεί όμως και την ενέργεια του ανθρώπου, ή αν θέλετε καλύτερα, την συνέργεια του ανθρώπου, για να μπορέσει ο Θεός να παρουσιάζεται στη ζωή των ανθρώπων και ο άνθρωπος να αποδέχεται αυτήν την παρουσία του Θεού στη ζωή του. Για να σώζεται ο άνθρωπος, για να υπάρχει η ειρήνη και η καταλλαγή μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, μέσα στις σχέσεις των ανθρώπων, μέσα στην παρουσία του Θεού στη ζωή των ανθρώπων.

Ο ιερός Γρηγόριος λοιπόν, αυτό μας διακηρύττει απόψε με την εδώ παρουσία μας και με την προσκύνηση την οποία κάνουμε στην ιερή Του Κάρα. Ότι ο ζων και ενεργός Θεάνθρωπος Κύριος, ο λυτρώσας ημάς εκ της φθοράς του θανάτου, μας δίνει τη δυνατότητα να ενωνόμαστε μαζί Του, συνεργώντας και εμείς, όπως ακριβώς Εκείνος έρχεται και μας παρακαλεί και μας προσφέρεται για να ζήσουμε τη ζωή του Θεού έξω από αυτές τις ευτελείς καταστάσεις των ανθρώπων.

Εύχομαι η Χάρις του Θεού, διά πρεσβειών της Παναγίας Μητέρας και του Αγίου ενδόξου πατρός ημών Γρηγορίου Επισκόπου Ακραγαντίνων, να διαφυλάττει τη ζωή μας, την πίστη μας, τη σκέψη μας και τη διάθεσή μας και να μας οδηγεί στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όπως Εκείνος πλουσιοπάροχα τα έχει. Και από τα τέλη του 7ου και αρχές του 8ου αιώνας, όπου εκοιμήθη, μέχρι και σήμερα να ενυπάρχει εδώ η ιερή Του Κάρα, να την προσκυνούμε και να αποδεχόμεθα την χάρη και την ευλογία του Θεού».

